

Sygn. akt I C 1524/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia Ewa Tomczyk

Protokolant sekr. sąd. Dorota Piątek

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2021 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko A. K. (1) i R. K. (1)

o zapłatę kwoty 104.640,18 zł

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz pozwanych A. K. (1) i R. K. (1) kwotę 5.417,00 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1524/120

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 października 2020r. (data oddania w placówce pocztowej) powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o wydanie nakazu w postępowaniu upominawczym i orzeczenie w nim, że pozowani R. K. (2) i A. K. (2) są zobowiązani jest zapłacić powodowi w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłaty:

- 104 640,18 zł tytułem należności głównej,

- 5.986,82 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od 27.05.2016 r. do 31.01.2017 r.

- 34 470,20 zł tytułem odsetek od zadłużenia przeterminowanego naliczonych od 28.07.2016 r. do 14.10.2020 r.,

- dalsze odsetki umowne za opóźnienie (przeterminowane), od kwoty należności głównej 104 640,18 zł od dnia 15.10.2020 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotnej stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego których wysokość nie może przekroczyć dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetek maksymalnych za opóźnienie).

Nadto pozew zawierał żądanie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż kwoty dochodzone pozwem wynikają z wymagalnego zadłużenia pozwanych wynikających z umowy pożyczki z dnia 10 lipca 2015 roku.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanych wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu wg norm przepisanych. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, że od dnia wymagalności roszczenia, tj. od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia złożenia pozwu upłynął 3-letni okres, w ciągu którego powód był uprawniony do skutecznego dochodzenia swojego roszczenia.

Strona pozwana nie uznała zarzutu przedawnienia powołując się na to, że rozłożenie należności kapitałowej na raty ma ten skutek, że każda z rat staje się wymagalna w innym terminie, a w konsekwencji, że każda rata przedawnia się z upływem innego terminu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lipca 2015 roku pozwani R. K. (2) i A. K. (2) zawarli z powodem (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. umowę pożyczki powtórnej nr NP\ (...) na podstawie której Bank udzielił pozwanym pożyczki w kwocie 103.597,09 zł, którą pozwani mieli spłacić w 84 ratach w kwocie po 1.695,98 zł.

(dowód: umowa pożyczki-k.24-27)

Pozwani nie wywiązywali się z warunków określonych w umowie pożyczki, w związku z czym pismem z dnia 27 grudnia 2016 r. Euro Bank wypowiedział z dniem 1 lutego 2017 r. z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia warunku umowy pożyczki.

(dowód: wypowiedzenie – k. 55,56 z dowodem nadania - k. 57)

Bank (...) jest następcą prawnym Euro Bank, oba banki połączyły się zgodnie z art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. poprzez przeniesienie całego majątku Banku (...) na Bank (...).

(dowód: odpis KRS – k. 6-23)

W dniu 15 października 2020 r. powodowy Bank wystawił wyciąg z własnych ksiąg rachunkowych stwierdzający wymagalne zadłużenie pozwanych z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 10.07.2015 r. w kwocie 145.097,20 zł, na którą to kwotę składają się: - 104.640,18 zł tytułem należności głównej, - 5.986,82 zł z tytułu odsetek umownych naliczonych za okres od dnia 27.05.2016 r. do dnia 31.01.2017 r., - 34.470,20 zł z tytułu odsetek przeterminowanych.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych – k. 46- 47)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Pozwani nie kwestionowali faktu zawarcia umowy pożyczki, a ich obrona sprowadzała się do uchylenia się od spełnienia świadczenia z powołaniem się na przedawnienie roszczenia.

Materialnoprawną konsekwencją skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia jest, zgodnie z art. 117 § 2 k.c., możliwość odmowy spełnienia świadczenia przez dłużnika.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c.– z wyłączeniem sytuacji szczególnych – wszelkie roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 k.c.).

Termin przedawnienia roszczeń banku wynikających z umowy pożyczki wynosi 3 lata, ponieważ roszczenie to jest roszczeniem majątkowym i ma związek z prowadzoną przez bank działalnością gospodarczą (art. 118 k.c.).

W myśl art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Obowiązujące przepisy nie definiują terminu wymagalności. W doktrynie przyjmuje się, że jest to stan, w którym wierzyciel uzyskuje możliwość żądania zaspokojenia, a dłużnik zostaje obciążony obowiązkiem spełnienia świadczenia.

Z nadejściem wymagalności wierzyciel może wystąpić z powództwem o zaspokojenie, bez obawy oddalenia żądania jako przedwczesnego.

Rację ma strona powodowa, że w przypadku rat umowy pożyczki poszczególne z rat przedawniają się po upływie trzech lat, licząc od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z postanowieniami zawartej umowy pożyczki, a co za tym idzie że okres przedawnienia biegnie tu oddzielnie w stosunku do każdej z nich. Jednakże w sytuacji niedotrzymania przez pożyczkobiorcę warunków umowy pożyczki albo gdy pożyczka nie jest należycie spłacana, bank może wypowiedzieć tę umowę, i wówczas całość niespłaconej pożyczki staje się wymagalna, a pozostałe do spłaty raty stają się natychmiast wymagalne.

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że wobec niewywiązania się przez pozwanych z obowiązku spłaty pożyczki i nieregulowanie na rzecz banku płatności w sposób przewidziany w umowie powodowy Bank skorzystał ze swojego uprawnienia do wypowiedzenia umowy. Z uzasadnienia pozwu wynika, że umowa kredytu została wypowiedziana pismem z dnia 27 grudnia 2016 r., które uprawomocniło się w dniu 1 lutego 2017 r.

Zatem od tej daty, to jest dnia 1 lutego 2017 r., roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.).

Od dnia 9 lipca 2018 r., tj. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 13.04.2018 r. o zmianie ustawy - kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1104) zmianie uległy przepisy o przedawnieniu.

Zgodnie z przepisami obowiązującymi przed wejściem w życie wskazanej wyżej ustawy roszczenie ulegało przedawnieniu po upływie 3 lat licząc od dnia wymagalności. W myśl aktualnego brzmienia art. 118 k.c. koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego.

Dla oceny kiedy roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu należy uwzględnić regulację zawartą w art. 5 ustawy nowelizującej z dnia 13.04.2018 r.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy nowelizującej jeżeli zgodnie z ustawą nowelizującą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Ponieważ przy uwzględnieniu wcześniejszej regulacji termin przedawnienia nastąpiłby wcześniej (1 lutego 2020 r.) niż w świetle nowych przepisów (31 grudnia 2021 r.), to przedawnienie nastąpiło z upływem tego wcześniejszego terminu, tj. z dniem 1 lutego 2020 r. – tymczasem pozew został wniesiony w dniu 16 października 2020 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia.

Skoro pozwani skutecznie uchylili się od zaspokojenia przedawnionego roszczenia, powództwo podlegało oddaleniu.

Podstawę wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym stanowił przepis art. 15zsz² ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 (Dz.U. poz. 875).

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zw. z art. 99 k.p.c. Zasądzona kwota 5.417 zł to koszty zastępstwa procesowego ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.) oraz wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa.

Sędzia Ewa Tomczyk